

Arrest

nr. 256 028 van 9 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Martelarenplein 20/E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 10 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 12 september 2017 en dient op 30 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 27 juli 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 2 oktober 2019.

1.3. Op 29 oktober 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat Zwitserland in

hoofde van verzoeker als veilig derde land kan worden beschouwd. Deze beslissing werd verzoeker op 4 november 2020 bij aangetekende brief ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Eritrese nationaliteit heeft en dat u bent geboren in 1993 te Wad Sharife (vluchtelingenkamp in Soedan). U weet niet wanneer uw ouders van Eritrea naar Soedan vluchtten, maar wel dat het was omwille van de oorlog tussen Eritrea en Ethiopia. Op het eind van de jaren '90 keerden uw ouders terug naar Eritrea met een 'terugkeerprogramma'. U was toen 5 of 6 jaar en weet hier niet veel over.

U was niet geïnteresseerd om naar school te gaan. Na de 2de graad bent u met school gestopt. U begon te werken in het restaurant van uw oom. U werkte achteraan, waar niemand u kon opmerken.

In 2006, u was toen 13 jaar, werd u gearresteerd omdat u de grens wilde oversteken met een vriend. Jullie waren toen in Akordat en moesten 15 dagen in de gevangenis. Jullie werden vervolgens terug naar Keren gebracht

Toen u midden 2014 een oproepingsbrief kreeg om naar het leger te gaan, vertrok u onmiddellijk naar Soedan. U reisde vervolgens via Libië en Italië naar Zwitserland. Daar vroeg u internationale bescherming aan. Met het besluit van 15 juli 2016 gaven de Zwitserse autoriteiten u een Temporary Admission Status (TAS).

U besloot Zwitserland te verlaten in juli 2016 en reisde via Frankrijk naar België alwaar u op 24 augustus 2016 internationale bescherming aanvraagde bij de Belgische autoriteiten. Op 14 september 2016 verzochten de Belgische migratie-instanties Zwitserland, u op basis van de Dublin II-verordening over te nemen; Zwitserland keurde het verzoek op 15 september 2016 goed. U werd op 2 november 2016 opnieuw aan Zwitserland overgeleverd. U contacteerde op 13 februari 2017 de Zwitserse autoriteiten en deelde hen mee dat u uw Zwitserse asielbeslissing niet goed had begrepen, en dat u daarop "in paniek vertrokken" was. De Zwitserse autoriteiten antwoordden u met hun schrijven van 23 februari 2017 dat met uw indiening van een asielaanvraag in België de voorwaarden van artikel 26a, letter a VVWAL (voorheen VVWA genoemd) vervuld waren en dat ze bijgevolg moest vaststellen dat de voorlopige opname overeenkomstig artikel 84 vierde lid AuG ophield te bestaan. Op 8 maart 2017 reageerde u en verklaarde u nogmaals dat u uw Zwitserse asielbeslissing niet goed had begrepen en daarop in paniek naar België was vertrokken. U verklaart verder dat u uw overhaaste vertrek betreurt en dat u zich in Zwitserland wenst te integreren.

Op 17 mei 2017 diende u opnieuw een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Opnieuw werd u naar Zwitserland teruggestuurd.

Op 30 mei 2018 verzoekt u de Belgische autoriteiten wederom om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 omdat Zwitserland voor u als een veilig derde land kan worden beschouwd.

In uw geval is de commissaris-generaal namelijk van oordeel dat u, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit verband kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus, SUISSE. Accès et contenu de la protection accordée aux ressortissants de pays tiers, d.d. 15 september 2020), vooreerst worden benadrukt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van bv. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar óók dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie tevens worden vermoed dat u tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten.

In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is.

Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier. Uit de informatie die u ons voorlegt blijkt immers dat u vóór uw komst naar België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Zwitserland, dat u er op 15 juli 2016 een temporary admission status hebt verkregen maar dat deze op 24 augustus 2016 ophield te bestaan omdat u meer dan twee maanden zonder vergunning in het buitenland verbleef en een asielaanvraag indiende in België (zie documenten toegevoegd aan de blauwe map).

Hoewel uit hoger genoemde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan worden afgeleid dat u door uw verblijf van langer dan 2 maanden zonder toestemming in het buitenland en door het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in België zich bevindt in een situatie waarin de status die u eerder verleend werd, kan worden beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties, doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed kan worden dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, noch aan het gegeven dat uw mensenrechten er in beginsel naar norm zijn, u er terug toegang tot de asielprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Bijgevolg kan Zwitserland in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen u en Zwitserland niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin.

In dit verband moet worden vastgesteld dat u zelfs verklaart dat u naar Zwitserland terug wenst te gaan (zie document Zwitserse autoriteiten in blauwe map en dat u er geen problemen heeft gekend (zie notities CGVS, p 29).

In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat Zwitserland voor u als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u in dit derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, noch waaruit blijkt dat het voor u onredelijk zou zijn om naar dit land terug te gaan of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat conform artikel 57/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan de vreemdeling een document dient te worden verschaft waarin de autoriteiten van Zwitserland in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst erop dat tijdens het gehoor van 2 oktober 2019 enkel gepeild werd naar de problemen van verzoeker in zijn land van herkomst en het nergens heeft over de band met Zwitserland. De motivering van de bestreden beslissing komt dus in antwoord op het gehoor merkwaardig over. Verzoeker wijst erop dat wat betreft de band met het veilig derde land, alle relevante feiten en omstandigheden in acht moeten worden genomen om te beoordelen of er een voldoende band is. De verwerende partij heeft hiernaar volgens verzoeker niet gepeild. Uit de notities van het gehoorverslag blijkt niet dat gesproken wordt over Zwitserland, er wordt enkel gepeild naar een risico voor verzoeker in geval van een terugkeer naar het land van herkomst. De band met Zwitserland wordt enkel afgeleid uit het feit dat verzoeker kort in Zwitserland heeft verbleven en er kort een verblijfsvergunning heeft gekregen op 15 juli 2016. Er kwam reeds een einde aan deze verblijfsvergunning op 24 augustus 2016, datum waarop verzoeker in België internationale bescherming vroeg. Op 2 november 2016 werd verzoeker overgedragen aan Zwitserland. In Zwitserland werd op 23 februari 2017 aan verzoeker meegedeeld dat zijn eerder verkregen verblijfsrecht vervallen was omdat hij in België een verzoek om internationale bescherming had ingediend. Verzoeker keerde terug naar België en diende hier op 17 mei 2017 opnieuw een verzoek in. Hij werd teruggestuurd naar Zwitserland en keerde terug naar België waar hij op 30 mei 2018 opnieuw een verzoek indiende. Verzoeker meent dat het niet opgaat een gehoor te houden waarin enkel gepeild wordt naar problemen in het land van herkomst om dan meer dan een jaar later het geweer van schouder te veranderen en de weg in te slaan van veilig derde land. In deze laatste situatie is er bovendien een behandelingstermijn van vijftien dagen, waar nu de behandelingstermijn een jaar en een maand bedraagt.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift wordt een kopie van het gehoorverslag van verzoeker gevoegd (stuk 3).

2.2.2. De verwerende partij heeft op 30 november 2020 per drager een nota ingediend.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, wanneer een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) Zwitserland voor verzoeker als een veilig derde land kan worden beschouwd omdat in zijn geval geoordeeld wordt dat hij in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet (ii) onder verwijzing naar de informatiebronnen in het administratief dossier blijkt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van vb. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielprocedure en de mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een

effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar ook dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake is van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie worden vermoed dat verzoeker tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten. Er wordt ook verwezen naar de terugname overeenkomst tussen Zwitserland en de Benelux en naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte (iii) de zodanige band met Zwitserland dat het voor verzoeker redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit het administratief dossier: voor zijn komst naar België heeft verzoeker een verzoek om internationale bescherming ingediend in Zwitserland, op 15 juli verkreeg verzoeker er een temporary admission status die op 24 augustus 2016 ophield te bestaan omdat hij meer dan twee maanden in het buitenland verbleef en een verzoek om internationale bescherming indiende in België (iv) uit de informatie blijkt dat verzoeker zich bevindt in een situatie waarin de status die hem werd verleend, om administratieve redenen kan worden beëindigd, dit doet echter geen afbreuk aan het gegeven dat er vermoed kan worden dat verzoeker naar Zwitserland kan terugkeren en dat zijn mensenrechten er in beginsel naar norm zijn, dat hij er terug toegang zal krijgen tot de asielprocedure en effectieve bescherming kan genieten (v) bijgevolg kan Zwitserland in hoofde van verzoeker als veilig derde land worden beschouwd, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen verzoeker en Zwitserland niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan of dat hij niet tot het grondgebied zou worden toegelaten, de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd bevatten echter geen elementen in deze zin, integendeel, verzoeker verklaart dat hij naar Zwitserland terug wenst te gaan en dat hij er geen problemen heeft gekend.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

1° (...)

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;

(...).”

Artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld :

1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en

2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en

3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en

4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en

5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te stelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door de minister of zijn gemachtigde een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

De parlementaire voorbereiding vermeldt het volgende:

"Deze vijf voorwaarden worden overgenomen in de eerste paragraaf van het nieuwe artikel 57/6/6. Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat aan deze vijf voorwaarden is voldaan, bestaat er een algemeen rechtsvermoeden dat het betrokken derde land veilig is voor verzoeker. Voorwaarde voor de toepassing van dit beginsel is onder andere dat dit land de non-refoulementverplichting van het Verdrag van Genève naleeft en dat de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en bescherming te ontvangen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag. In de richtlijn wordt er niet vereist dat verzoeker in het betrokken derde land een andere vorm van complementaire bescherming kan verzoeken tegen een risico op ernstige schade." (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 128).

"Het individueel onderzoek van de Commissaris-generaal vergt dat er voor het betrokken derde land wordt nagegaan of er een effectief asielsysteem bestaat dat is vastgelegd in de wet en het betreffende land in de praktijk de verplichtingen uit de relevante mensenrechtenverdragen naleeft, waaronder het beginsel van non-refoulement." (ibidem, p. 129).

"Band met het derde land

In paragraaf 2 wordt bepaald dat een derde land voor een verzoeker enkel als veilig derde land kan worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het derde land dat het van hem redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij naar dat land gaat en er ook toegang toe heeft. In artikel 38 van de richtlijn 2013/32/ EU worden er geen aanwijzingen gegeven waaruit deze band zou kunnen bestaan. Bij het beoordelen van deze band betreft de Commissaris-generaal alle relevante feiten en omstandigheden, waaronder onder meer: — een eerder verblijf in het derde land (bijvoorbeeld in het kader van studies of een lang bezoek); — familie die in het derde land verblijft; — het feit dat de echtgenoot of de partner de nationaliteit heeft van het derde land. Deze elementen kunnen voldoende zijn om een band met het derde land vast te stellen, maar het moet alleszins ook vaststaan dat het redelijkerwijs van de verzoeker kan worden verwacht dat hij naar dat land gaat/terugkeert en er effectief wordt toegelaten." (ibidem, p.130).

2.3.3. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij enkel werd gehoord over zijn problemen in zijn land van herkomst en niet over problemen in Zwitserland. Inzake de band met Zwitserland werd niet gepeild naar relevante feiten en omstandigheden die in aanmerking kunnen worden genomen om de

band met het derde land te bepalen. Verzoeker wijst erop dat hij slechts korte perioden in Zwitserland heeft verbleven en dat zijn verblijfsrecht slechts één maand geldig was.

In haar nota voert de verwerende partij aan dat tijdens het gehoor verzoekers wedervaren in Zwitserland wel degelijk aan bod zijn gekomen, dat hij zodoende in de gelegenheid werd gesteld om eventuele relevante elementen op nuttige wijze kenbaar te maken, waarbij de bewijslast op verzoeker rust om de nodige elementen aan te reiken ter staving van zijn verzoek. In het verzoekschrift laat verzoeker na uiteen te zetten welke relevante elementen hij niet zou hebben kunnen meedelen noch over welke pertinente elementen hij zou beschikken om zijn standpunt ter zake te illustreren en te onderbouwen.

Uit het gehoorverslag van 2 oktober 2019, dat 37 pagina's omvat, blijkt inderdaad dat verzoeker voornamelijk werd gehoord over de problemen in zijn land van herkomst, maar dat hem ook enkele vragen werden gesteld over Zwitserland:

“Dan ging u naar?

Zwitserland

In Zwitserland vroeg ik asiel.

Wanneer was dit?

In 2015, 24 of 25 van de 1ste maand.

U vroeg asiel, heeft u asiel gekregen?

Eerst, ze gaven negatief. Ik kwam naar hier. En van hier hebben ze me terug naar Zwitserland gestuurd.

Terug daar, ze gaven me humanitaire status.

Ze vroegen me dan waarom ik naar België kwam. Ik legde het uit en ze hebben het dan afgenomen.

Wanneer kreeg u de negatieve beslissing?

7/2016

En nadat u negatieve beslissing kreeg, verliet u Zwitserland?

Ja

Waarom?

Ze gaven me negatief. Ze vroegen me om Zwitserland te verlaten.

U verliet Zwitserland naar waar?

Ik kwam naar België.

Ja

Ik vroeg asiel, ik bleef 3 maand, dan werd ik gedeporteerd naar Zwitserland.

En nadat u was gedeporteerd kreeg u humanitair status?

Ja.

Op welke basis?

Ik weet het niet. Ik had een advocaat. Ze gaven me humanitair document. Na 3 maand, ze vroegen me vragen. Ze vroegen waarom ik naar België ging. Ik zei omdat ik negatief kreeg, ik had geen documenten, ik ging asiel aanvragen. Ze zeiden uw antwoorden zijn niet correct. Ze namen dan het document.

Weet u waarom u een negatieve beslissing kreeg?

Ik weet het niet

U had een advocaat, heeft die het niet uitgelegd?

Ik ging 1 keer naar advocaat, hij zei dat hij het document zou halen. Hij vroeg om te wachten. Na een tijd bracht hij het humanitaire.

Toen Zwitserland het humanitair was afgenomen, keerde u dan terug naar België?

Ja

Wanneer was dat?

8ste maand 2017.

Opnieuw hebben ze me teruggestuurd.

Ja

Daarna, ik ging en bleef 5 dagen bij een vriend en dan keerde ik terug naar België.

(...)

Had u problemen in Zwitserland?

Nee.” (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 26 onderaan tot p. 29 bovenaan).

In de bestreden beslissing wordt over de band van verzoeker met Zwitserland het volgende overwogen:

“Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier. Uit de informatie die u ons voorlegt blijkt immers dat u vóór uw komst naar België

een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend in Zwitserland, dat u er op 15 juli 2016 een temporary admission status hebt verkregen maar dat deze op 24 augustus 2016 ophield te bestaan omdat u meer dan twee maanden zonder vergunning in het buitenland verbleef en een asielaanvraag indiende in België (zie documenten toegevoegd aan de blauwe map)."

Hieruit blijkt dat rekening gehouden werd met het feit dat verzoeker in Zwitserland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat hij er iets meer dan een maand een *temporary admission status* had. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd aan verzoeker gevraagd wanneer hij naar Zwitserland ging, of hij er internationale bescherming gekregen heeft, of hij er een humanitaire status kreeg, waarom hij een negatieve beslissing kreeg en of hij problemen had in Zwitserland.

De commissaris-generaal kan echter niet zonder meer beslissen dat een land een veilig derde land is louter omdat aan bepaalde voorwaarden voldaan is zoals *in casu* het indienen van een verzoek om internationale bescherming en/of het hebben van een tijdelijke humanitaire status. Alle relevante feiten en omstandigheden moeten bij deze beoordeling worden betrokken, wat *in casu* niet blijkt.

In het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 23/2021 van 25 februari 2021 stelt het Hof in punt B.86.4 dat de commissaris-generaal zich ervan moet vergewissen dat het derde land als zijnde veilig kan worden geacht voor de betrokken vreemdeling, hetgeen impliceert dat de inachtneming van de in de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 2°, en 57/6/6 van de Vreemdelingenwet opgesomde voorwaarden en beginselen wordt nagegaan.

Uit de hierboven weergegeven vragen over Zwitserland die aan verzoeker gesteld werden tijdens het persoonlijk onderhoud, blijkt niet dat gepolst werd naar de omstandigheden waarin verzoeker in Zwitserland verbleef. Ook blijkt uit het volledige onderhoud dat dit inderdaad focust op de redenen waarom verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten, en niet waarom hij Zwitserland heeft verlaten en wat de omstandigheden van zijn verblijf daar waren.

Waar de verwerende partij in de nota stelt dat verzoeker tijdens het gehoor eventuele relevante gegevens kenbaar kon maken, wordt opgemerkt dat verzoeker geen concrete vragen werden gesteld over de omstandigheden van zijn verblijf in Zwitserland (er werd enkel gevraagd "Problemen in Zwitserland?") en er hem vooral vragen werden gesteld over zijn problemen in Eritrea, zodat het niet onaannemelijk is dat verzoeker, in navolging van de protection officer, vooral op Eritrea focuste. De verwerende partij stelt ook dat verzoeker nu nalaat om op concrete wijze toe te lichten welke relevante feiten hij niet zou hebben kunnen meedelen en over welke pertinente elementen hij ondertussen zou beschikken. Uit artikel 57/6/6, § 2, tweede lid blijkt echter dat de commissaris-generaal alle relevante feiten en omstandigheden bij zijn beoordeling of een land een veilig derde land is, moet betrekken, waaronder de aard, de duur en de omstandigheden van het eerder verblijf. Dit houdt in dat aan verzoeker minstens de kans moet worden geboden om deze feiten en omstandigheden aan de commissaris-generaal mee te delen, wat in dit specifieke geval -gezien de wijze waarop het gehoor verliep (focus op het land van herkomst Eritrea)- niet gebeurd is. Gelet op de beperkte vraagstelling ter zitting en het gebrek aan onderzoeksbevoegdheid van de Raad, kan de Raad *in casu* zulk substantieel gebrek aan zorgvuldigheid niet op nuttige wijze herstellen.

In de bestreden beslissing wordt er nog op gewezen dat verzoeker zelf te kennen heeft gegeven naar Zwitserland te willen terugkeren. In dit verband wordt opgemerkt dat uit het document van de Zwitserse autoriteiten van 28 maart 2017 dat zich in de blauwe map "Landeninformatie" bevindt, de SEM (Staatssekretariaat für Migration) vaststelt dat verzoeker, als antwoord/beroep op de brief van de SEM van 23 februari 2017 waarin hem wordt meegedeeld dat door zijn verzoek om internationale bescherming in België, zijn voorlopige verblijfsstatus in Zwitserland ophoudt te bestaan, op 18 maart 2017 meedeelde dat "*hij zijn Zwitserse asielbeslissing niet goed had begrepen en daarop in paniek naar België was vertrokken. Hij betreurt dit overhaaste vertrek en wil zich nu in Zwitserland integreren*". Hieruit leidt de verwerende partij blijkbaar af dat verzoeker "*zelfs verklaart dat u naar Zwitserland terug wenst te gaan*". In dit verband merkt de Raad op dat dit element dateert van 18 maart 2017 en verzoeker deze verklaring niet heeft afgelegd voor de Belgische autoriteiten. Bovendien kwam dit element geheel niet ter sprake tijdens het gehoor van verzoeker op 2 oktober 2019.

2.3.4. Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende

onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 oktober 2020 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET